

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 70.

Z KRAKOWA DNIA 1 WRZESNIA 1819. ROKU WE SRODĘ

Z Peterzburga d. 30 Lipca d. k.

N. Cesarz Jmć, przejeżdżał d. 23 b. m. o godzinie 1wszej z południa przez Szlisselburg, a wieczorem tegoż dnia o 7mej przez Nową Ładogę.

Przez rozkaz dzienny z d. 22 b. m. W. X. Michałowi Pawłowiczowi, rozkazano wejść w pełnienie swoich obowiązków w artyleryi, jako Jenerałowi artyl. Wielki Xże Michał został oraz dowódcą 1wszej brygady 1wszej dywizyi gwardyi piechoty.

Rządzący Senat obwieścił ukaz Jego Cesarskiej Mości, z dnia 7go b. m. " iż Policmeyster Radca Kollegialay, Sztyków, za gorliwość w doskonałym zachowywaniu należytego porządku, ochędostwa i ozdoby, jaką przez iego troskliwą staranność miasto Wilno przybrało, wyniesiony został do rangi Radcy Stanu.,,

Z okoliczności śmierci Ministra Spraw Wewnętrznych, Kozodawlewa, Ministeryum to poruczone zostało sprawowaniu do późniejszego rozkazu, Ministrowi Spraw Duchownych i kraiowego oświecenia Xciu Galiczynowi. — Dnia 28 b. m. odprawili

się tu pogrzeb zmarłego Ministra. Zjazd na wyprowadzenie ciała zaczął się zgromadzać o godzinie 10tej z rana do mieszkania ś. p. Ministra. Prezydent Rady Państwa, Rzeczywisty Radca tajny 1szej klasy Xże Łopuchin, Ministrowie i inne znakomite osoby ziechały się tamże. Po przybyciu Najprzewielebniejszego Filareta Arcy Biskupa Twerskiego, Biskupa Włodzimierza, wikaryusza dycezyi Peterzburżkiej i duchowieństwa wyższego, zaczęło się wyprowadzenie ciała do kościoła S. Alexandra Newskiego o godzinie 10tej. Przed trumną w porządku przepisany szli: niżsi urzędnicy pocztowi, gónczy senatowi, assessorowie zeszlachty i kupców, urzędnicy Ministeryum Spraw Wewnętrznych i urzędnicy Kancellaryi Rządzącego Senatu. Potem na wezwłowiach niesione były znaki orderów zmarłego przez urzędników; i oni urzędnicy nieśli baldachio nad trumną. Przed samą trumną szli wyżej wymienieni Biskupi i duchowieństwo. Od domu aż do kościoła S. Alexandra - Newskiego, ulice napełnione były widzami. W orszaku tym było

też wielu cudzoziemców z dyplomatyki. W kościele mszą S. odprawił Najprzewielebniejszy Filaret, a modły żałobne popołu z Biskupem wikarym Peterzburżskim. Po mszy S. nauczającą miał mowę Rektor akademii Alexandro-Newskiej Archimandryta Grzegorz. W liczbie towarzyszących wyniesieniu trumny znajdowali się także koloniści Gubernii Peterzburżskiej.

Z Berlina d. 17 Sierpnia.

Xiąże Hardenberg, który podczas uwięzienia Professora Jahn w tutejszemyj stolicy, bawił w majątności swojej Gliuice, wystąpił zaraz iedną z otaczających go osób do żony tegoż Professora, dla pocieszenia iey i zapewnienia, iż iakikolwiek będzie wypadek badania iey męża, Xiąże iednak weźmie ją i dzieci pod opiekę. Niedługo wyjechał z tą Kommissarz policji z dwoma żandarmami do Hamburga, z kąd, iak słychać ma się ułać do Holstynu. — Pastorów Wettei Neander pociągnięto także do badania. Kapitan Plochwe, którego za nieprzyzwolite osiadczenie względem Xiążęcia Meklenburgskiego Karola, przeniesono z gwardyi Królewskiej do pułku piechoty stojącego na osadzie w Poznaniu, został w terażniejszych okolicznościach zaprowadzony do Kistryna. Bytność Professora Jahn w Spandau, gdzie przez wzgląd na dawniejsze iego zasługi, nieiakiy mu wolności używać pozwolono, ściągęła tam wielu Berlńczyków. Wszakże dla większego bezpieczeństwa ma być osadzony w twierdzy Silberberg w Szląsku. Doktorów Rotzer i Jung poymano w domu tutejszego Xęgarza Reimer. Xiąże Hardenberg, bawący ciągle w dobrach swoich Gliuice, odbiera codzień od ra-

na Kamptz wiadomość o badaniach z powodu odkrytego spisku.

Wychodząca tu Rządowa Gazeta Pruska umieszcza pod artykułem z Paryża d. 31 Lipca co następuje: — „Jeden z dzienników tutejszych skarży się, iż odebrany list z Berlina pod d. 14 b. m. był postrzyżony, dla czego zdaie się chceć obwiniać początek o zgwałcenie tajemnicy listowej. „Ma co tak odpowiada: — „Z osnowy tego listu widać, iż nie był pisany w Berlinie, lecz został pobierany z wsiątek kilku Gazet Niemiecckich. Wspomina ośrodkach, których rząd Pruski dla utrzymania publiczney spokojności chwycić się musiał. Śniemy ten list za ietera, iż poymanego Professora Jahn zaprowadzono naprzód do straży Ułańskiej, a potem do twierdzy Spandau, kiedy uczaiowie, których 40,000 rachuje, ecieli go uwolnić. Nic w tem (iak wiadomo) niemasz prawdy, prócz, iż uwięzionego Jahna prosto do Spandau, a ztamtąd do Kistryna, w celu dalszego badania, zaprowadzono. Donosi daley ów list o uwięzieniu Professora Schleiermacher, odbywającego teraz pod óż w okolicach Nadreńskich, i oddaniu Pana Görres pod dozór policyyny. I to także iest fałszem. Pokazuje się więc, na iaką wiarę wiadomości takich dziennikarzy zastuguią, którzy bezwstydone ogłaszają publiczności baśnie o osnowie niby to odebranego przez nich z poczty postrzyżonego listu. Jeśli chcą walczyć za dobrą sprawę, niechże nasamprzód trzymają się prawdy. „

Miasto Kreuznach, idąc za przykładem Kolonii i Koblenz, podało Królowi naszymu prośbę o uwolnienie od podatku akcyzy, przypominając obietnicę zawartą w patencie pod d. 5 kwietnia 185 r. przy

obięciu kraju. Oświadcza w nim Monarcha: Nie będę was uciskał publicznemi opłatami; podatki mają być wspólnie z wami urządzone i ustanowione.

Gazeta tutejsza Voësa ogłosiła następujące lekarstwo na ukąszenie od pszczoły kłosa. Kozłate szałazę i dęczyzno orzechy laskowe, zmieszane z świeżą rutą i miodem prażnym, dają się ukąszonemu rano naczczu po tyżce stołowej, i wieczorem w godzinie po wieszery, a dwa razy tyle, gdy już choroby są znaki szaleństwa. Ze zaś ogłuszenie tego lekarstwa winno są Prussy Xięciu Blücherowi, mającemu dobre swoje w Szląsku, niedaleko miejsca, gdzie go lud w Austryi i Szląsku używa, radzi więc doktor Rust, aby je nazwać lekarstwem Xięcia Blüchera.

Z Paryża d. 14 Sierpnia.

D. 11 około południa powrócił Król z St. Cloud do Tuileries i był okrzykami radosnemi powitany. Brat jego Monieur na krótki czas poprzedził J. K. Mość. Rada Ministrów pod prezydencją Króla trwała od godziny ówczesnej do 3 po południu. Xżna Augouleme przybyła o godzinie 4. Onegdaj przejeżdżał się Król, a wczoraj dał posłuchanie Kardynałowi Perrigord. — Pomiedzy nowem przyozdobieniem pokoiów królewskich podczas tego niebytności, znajduje się wazon z porcelany Sewreskiej z wyobrażeniem postawienia posągu Henryka IV. Królowi podobna się bardzo sztuka.

Jedno z pism tutejszych zapewnia, że Xżna Richelieu uda się do Spa, a Minister stanu Hr. Jaucourt do Karlsbadu. Mowią także iż P. Pozzo d. Borgo, poseł Rossyjski przy Dworze tutejszym, i Je-

nerał Jomini poleca za Hr. Capodistrias do Londynu, który 3. 12 wyjechał ztąd. Poseł Austriacki, Baron Lebeltern przybył do Paryża.

Dwaj młodzi Xiążęta Madagaskarscy znajdowali się niedawno na operze. W wszystko ich dziwiło, wszystko zdawało im się być czerodzieństwem; ale przy balacie nie mogli się wstrzymać od wyrażenia przykiem swej radości i zaczęli położyć tańczyć i skakać.

Bawiący tu Anglik, P. Crawford, za powzał do Sądu powraczowego o potwarz Xiążęta Grammont i Guiche, Hrabstwo Orsay i Margrabiną Saurdis.

Wyszło tu z druku piśmko: "Carnet d'un voyageur, zbiór ciekawych wspomnień o życiu, zatrudnieniach i zwyczajach Bonapartego w Longwood, i t. d.

Gmachy Sorbony mają być niezwłocznie na kommissyją publicznego oświecenia urządzone.

Pod Poitiers zaszło niedawno następujące zdarzenie: Xiądz Lambert, kaznodzieja z Poitiers, powracając z okolicznej wsi, gdzie miał kazanie, natrafił na drodze na 5 żołnierzy, z których dwóch zabierało się do pojedynku. Poważny kapłan wszedł pomiędzy nich, i zaklinał na wszystko, co im tylko mogło być drogiem, aby się nie pojedynkowali; lecz daremnie. Już zaczęli krzyżować szpady i z zapalczywością nacierali jeden na drugiego, gdy rzucił się Lambert pomiędzy nich i rzekł: "Chcecie się moje dzieci zabijać, oto jestem: przereżamie tylko możecie jeden drugiego ugodzić.,, Poruszeni temi słowy, oddali mu oba szpady i rzekli: "Przewyciężyłeś nas, Szanowny Kapłanie, oto składamy Ci nasze szpady.,,

Nie zraża się pogłoska, jakoby tu z Hayti (St. Domingo) przybyli deputowani, proponowali traktat handlowy i 100 mill. Fr. dla wynagrodzenia byłych właścicieli Francuzkich tamtejszych plantacyi.

Diennik Sab udzki przepowiada koniec świata w r. 3947, w którym czasie powroci ma teraz widziany kometa, lub nayożniej w r. 9262. Możemy przeto aż do tego czasu żyć spokojnie. Rzeczony kometa oddał i się już zreszłą tak daleko od ziemi, iżby go, gdyby stanął, kula działowa z ziemi wystrzelona, dopiero w 36 l.t dosięgnąćby mogła. Kometa ten ubiega w 24 godzinach 7000 mil Francuzkich, a zatem 200 razy przechodzi szybkosc kuli.

Wczoraj o godzinie 7 w wiec órzebrało się mnostwo ludu w ulicy S. Honorusza na odprowadzenie na cmentarz zwłok zmarłego zeszłego dnia w tak ogolonym stanie człowieka, iż nie znaleziono po nim żadney bielizny, ani sprzętów, ale tylko w starym sienniku przeszło 80,000 Fr. w złocie i srebrze.

Ministrowski dzienik Paryzki czyni nad ostatnimi w Londynie zdarzeniami następujące uwagi: „Spokoyne uwięzienie Harrisona jest zaszczytnym holdem uszanowania względem ustaw, jakie tylko w konstytucyynym kraju widzieć można, i prawdziwą zasadą konstytucyynego zwyczaju w Anglii. Biata laska Konstabla, z którą z łatwością zrobił sobie drogę przez zgromadzenie z 70,000 ludzi, pomiędzy którymi nie dał się żaden widzieć bagaet i od samego wozu, z którego reformatorowie do ludu mówili, urowadził spokojnie i bez przeszkody człowie-

ka, którego ustawa wskazała, jest zdaniem naszym naypiękniejszą pochwałą reprezentacyney konstytucyi. Inym zároveň dobrym z teyże koastytucyi wynikającym skutkiem, jest zawiązywanie się w tymże czasie po celniczych miastach W. Brytanii towarzystw, dla obrony Rządu przeciw obaleniu. Przeronosc ta oświeconey części narodu przeciw licznemu pospólstwu, które przedewidomosc uwiészby się dać mogło kółku wierzycielom, jest uderzającą zaletą konstytucyynie urządzaney obywatelskiey spoleczności, i okazuje, iż w kraju konstytucyynym statosc Rządu uważaną jest jako interes narodowy, poniewaz każdy przekonany jest, iż majątek i bezpieczeństwo obywatela ściśle połączone jest z majątkiem i bezpieczeństwem kraju.

Z sprowadzonych przez P. Ternaux Kaszemirskich koz uratowanych 3 do 400 zostało, nad którymi P. Teissier ma dozór i naywiększe obiecują sobie z nich pożytki.

Z Londynu d. 13 Sierpnia.

D. 12 b m. Xże Rejent zaczął 58 rok życia. (Jest to pierwszy przyktad takiego wieku następcy tronu.) Lubo urodiny jego obchodzone ieszcze były d. 17 Czerwca, dzień wczorayszy nie przeszedł jednak bez uroczystości: Xże Rejent obchodził go wielkim obiadem na wyspie Wight. Odmienil on zamysł podróży do Plimouth, i optynąwszy wyspę Wight wróci do Brighton, zktąd drugą przedsięwzięmie podróz morzem do północno-zachodnich brzegów Szkocyi, wysiędzie do Banff i przez kilka dni bawić się będzie polowania z Lordem Fise. — Xże Leopold Koburgski przedsiębierze także podróz

do Szkozyi. — Królewic Xze Klarencyi oczekiwany jest z małżonką swoją około połowy Września z Niemiec w Anglii.

Na d. 23 b. m. rozpisane jest przez reformatorów zgromadzenie ludu w Southwark (południowej części Londynu.) Zwolniające lud obwieszczenie nosi napis: „Powszechna i religijna wolaść.”

Z Manszestru i innych rękodzielnych okolic nie nayprzystępniejsze od kilku dni nadchodzą doniesienia. Reformiści ciągle się zgromadzają i to nie w małej liczbie. Pouieważ newolno teraz rozność buntowniczych kartek i pism, znaleziono zatem sposób ominienia zakazu, i zamiast odezw, &c. krzyczą roznoszący: snopek słomy! a w tem znaydują się powyższe pisma. Zgromadzenia zwoływane są różnemi znakami, jako to uderzeniem bębna i t. p. do odległych od miasta gór i lasów, a za zbliżeniem się władz lub zbrojney sily rozchodzą się spokojnie, bez najmniejszego oporu. Hunt zdaie się wszystkim kierować. Wygotowano już mnóstwo pik. Na ścianach domów Manszesterkich, i t. d. znaleźć niemal wszędzie można odrysowane węglem końce tych pik, których kształt okazuje się nader niebezpieczną bronią. Pięciu ludzi, którzy zatrudnionemi byli nauczaniem robienia i kierowaniem temi pikami, zostali aresztowanemi.

Z wierzchności i mańtniejsze klasy mieszkańców Glasgowa i okolic postanowiły przez składki przy Kościołach podnieść placę nędznych robotników do gciu szylingów na tydzień. (Lecz czyliż tyjące potrzebnych robotników z całej Anglii tamże ściągających się nie wyczerpały w krótkce Szkockiey wspaniałości?)

Gdy porty nasze zamknięte są dla zagranicznego zboża, i przez to przeszło 16 mill. Fs. w gotowiznie zostało w kraju, które na zakupienie zboża musiano by za granicę wysłać, podniosł się ztem bieg Rządowych papierów i może bardziej się jeszcze podnieść.

Słychać znowu, iż Gubernator wyspy S. Heleny będzie odwołany, a miejsce jego zajmie P. Bingham. Baxter, nadworny Lekarz Gubernatora, przybył z pismami ostatniego do Londynu.

Gazeta Goniec przywodzi z listów swojego w Paryżu korespondenta co następuje: — „Prz bycie Xcia Richelieu i zpóźniony odjazd Rossyyskiego Ministra sekretarza stanu, Hr. Capodistrias, dały do rozmaitych domysłów powód. Mniemanie publiczne nie jest zatem, ażeby dyplomatyka Rossyyska górę wzięta. Sprawa powszechna krajów Europejskich wym ga wcale inney i zupełnie prostey polityki.”

W Korfu wystawiony będzie dla Lorda naywyższego Kommissarza Angielskiego nader wspaniały pałac. Przed miesiącem opuścił ten kommissarz wyspy Jonskie, odroczywszy ich parlament. Przy końcu posiedzeń zaszła tam okoliczność, która wielkie sprawiła wrażenie. Pomiedzy sposobami do zastąpienia potrzeb kraju proponował Rząd, nałożenie po 5 odsta wychodowego cła od niektórych płodów. Senat składający się z 6 osób zezwolił na to; ale zgromadzenie prawodawcze odzucito większością głosów tę opłatę.

Podług doniesień Jenerał Hiszpański Morillo cofnął się z Calabosso znowu do Karakas. Nieszczęśliwe to miasto dozna-

to znówu trzęsienia ziemi. — Lisiv 4
 Angustury pod d. 7 Czerwca donoszą, iż
 Rząd Wenezueli wydał uchwałę, że ubo-
 gim i zasłużonym przychodniom rozdane
 będą grunta. Co zdaje się być wymie-
 rzeniem przeciw zakazaniu w Anglii
 do wojska zaciągowi, ażeby do kraju, w
 którym nadto szczodra jest ziemia, zwa-
 bić innym sposobem ludzi.

Z Madrytu d. 2 Sierpnia.

Gdy żałoba po zmarłej ostatniej Kró-
 lowej kończy się d. 6 b. m. przeto nowe
 zaślubienie Króla oznajmionem być ma
 d. 8. Xiężniczki Saskiej spodziewają się
 d. 27 lub 28 b. m. w Bruks. (Tym
 czasem wiadomo, że nie wyjechała tesz-
 cze z Drezna.

Z Kadeksu piszą pod d. 17 Czerwca,
 że maytkowie okrętów Francuskich do
 przewiezienia wojsk do południowej A-
 meryki przeznaczonych, udali się do kon-
 sula swojego narodu, i oświadczyli mu,
 iż do Ameryki nie popłyną. Gdy konsul
 nie przyjął ich oświadczenia, zbuntowali
 się, poczem 6 hersztów buntu pochwyco-
 no, w kajdany okuto i na fregacie Fran-
 cuskiej do oyczyzny odesłano.

Z Darmstadt. d. 12 Sierpnia.

W tych dniach przybyło tu przeszło
 400 wieśniaków, iako d. by się umowili, z
 różnych miejsc Xięstwa Starkenburg, i
 stanęli w różnych gospodach, dla poda-
 nia W. Xciu pojedynczo przetożem wzglę-
 dem uciążliwych podatków. Odwołują
 oni się na Odenwald i żądają podobnegoż
 zniżenia podatków, iako też zaprowadze-
 nia konstytucji.

ROZMAITOSCI.

Nowy Słownik, ludzom dobrego tonu
 przypisany.

— Z wieńskich Brukowych Wiadomości. —
 Arka Noego. Zmnieyszony, ale tra-
 fny obraz świata. Zwierząt pełno, ludzi
 mało.

Cnota. Świetna opończa, którą każ-
 dy sa oie brudy zakrywa.

Domop. Red ay dekoracyi, co się
 zapemiacze nabywa: im kto bogatszy,
 tem się zdaje dowcipniejszy. §

Dłuzi. Można ubiór, bez którego
 nikt się teraz nie pokazuje.

Duma. Gatunek ospy wielkich pa-
 nów, osobliwie nieda-no powstających, na
 którą niema lekarstwa.

Erykieta. Turma, służąca dobremu
 tonowi do zamknięcia wesołości, dobrego
 humoru, naturalności, szczerości, it. d.

Exdywiryzja. Modny sposób polowa-
 nia na wierzycielów, bardzo teraz używa-
 ny.

Fanfaronada. Modny oręż, którym
 wszyscy wolują; ma własność piki, i któ-
 rą niegdys i:żdziała Bradamanta, kogo do-
 tknie, tego odepchnie.

Filozofia. Patent na grubiaństwo,
 nieochędnostwo, ton decydujący, i t. d. Fi-
 lozof dzisiejszy (*) powinien być bru-
 dno ubrany i niegrzeczny; tem przekony-
 wa, że jest wyższy nad pospolitych ludzi

Głupstwo. Modny kapelusz, w któ-
 ry zazwyczaj przybrane są głowy młodzie-
 ży dobrego tonu.

Grzeczność. Modna komedia, z wiel-
 kim skutkiem grywana.

Honor. Dodatek do rozmowy. Too
 dobry każe go co słowo używać.

Hypokryzja. Maść modna, którą ton
 dobry smaruje twarze ludzi wielkiego
 świata.

Interes. Kluczyk, którym się ludzo

(*) Rozumie się fałszywy: iakich niezliczona jest mnogość.

jak zararki nakręcić.

Kłamstwo. Gałąź edukacji ludzi wielkiego tonu; zajmuje teraz miejsce niedużej i niepotrzebnej nauki, zwanej Logiką.

Literatura. Trumna na ton wielkiego świata; nikt dobrego tonu bez spasłów spyszczyć na nią nie może.

Ludzkość. Przywilej na pijaństwo.

Młodość własna. Zwierciadło czoro-dziejskie, w którym człowiek pospolicz wydać się obierzymem; głupi mądrym; próżniak pracowitym; brzydki pięknym, nudny dowcipnym, i t. d. Zdobi toalety wielkich panów, modnych kobiet, wielu i z duchowieństwa; słowem: trzy części ludzi.

Miłośń. Mundur, w który się interes zazwyczaj ubiera.

Nauka. Rodzaj emetyku dla modnych pań i paniczów.

Niewinność. Ubiór, który wraz z różnymi jeszcze wyszedł z mody; ta co by się teraz w nim pokazała, byłaby wyśmiana.

Obyczajność. Wysła dawno z mody; jest to największy rodzaj wstydu, którymby się okrył człowiek dobrego tonu.

Odzież. Potóg góry, — w Baykach Ezopa.

Wamiesz. Worek na plotki; dawniej, niepotrzebne rzeczy, bo nauki, w nim chowano.

Wizytka. Klucz, który wszystkie serca otworzyć potrafi.

Plotki. Choroba zaraźliwa; wszystkie stają się nią chorują.

Prawda. Bostwo, które już dawno czcić przestano.

Przyjaźń. Ulubiony i modny wyraz

ludzi dobrego tonu.

Próżniactwo. Dziecię przybrane dobrego tonu.

Rekolleksye. Dawniej skuteczney na siebie uwadze człowieka służące, teraz mocna maskarada, na której interes, duma, niepotrzebne romanse, złe postęпки, kokieteryja, i t. d. pokazują się pod postacią nabożeństwa i skromności.

Rozum. Lalka zaniedbana, którą już mało kto lubi.

Rumieniec. Dawniej powabny obraz niewinności; dzisiaj przedmiot handlu, w puszkach się przedaje.

Rzetelność. Droga od wieków zarosła, którą prawie nikt nie jeździ.

Skromność. Modny płaszcz Dam dobrego tonu.

Szczerość. (Obacz pod wyrazem Cocta.)

Szulerstwo. Modne siodło do łapania ptaszeków dudkami zwanych.

Umiejętność. Szła niepotrzebny, na którym się wreszcie poznano, zarazą społecznosci wygnana, już nie razi oczu ludzi dobrego tonu.

Więść. Biegła i doskonała akuszerka używana przez damy modne, kiedy plotkę jaką na świat wydać.

Wino. Recepta na dobry humor. Próżniactwo ją zapisało ludziom dobrego tonu.

Zamięćcie. Dowcipne dziełko — naśladowanie powieści o Akteonie.

Zywe gościeńce.

— Z Gazety Lwowskiej. —

P. Ferdynand Blumenwitz w Jägerndorfe w Szlązku zastanawiając się nad bujnem rośnięciem i mocą odradzania się

wierzabiny (*salix*) wpadł na myśl zakładania żywych gościńców. Sposób jego postępowania jest następujący. Gałęzie i róższki wierzbowe rozdziela tak, że cieńsze obraca na faszyny, mające zaś 1 do 3 cali grubości na pokrycie grobli drogowej czyli toru, a najgrubsze na kołki spalające i szczoty. Sprowadziwszy do stateczną ilość tych róższek i gałęzi, zaczyna się zakładanie gościńca. Aby go utrzymać w suchości, i otrzymać ziemię, potrzebną do wysklepienia toru, ciągną się rowy wodne po obu stronach gościńca, a ziemia z oich wybrana rzuca się w części zaraz na tenże, i usypuje się w kupki, aby nią usłanie wierzbowe natychmiast przykryć. Jak tylko ziemia na tor wyrzucona, według prawideł budowania gościńców wypukło ułożoną zostanie, składają się na grzbiecie gościńca gałęzie wierzbowe tak, aby ich końce wychodziły nieco za brzegi grobli gościńcowej. A żeby zaś gałązki terównno utloczyć, a żeby ziemię i krzemieniec, któremi je przysypać należy, spoić, i aby splukiwaniu albo zrywaniu brzegów gościńca przez deszcze i ulewy zapobiedz, zaczęta się w brzegi faszyny i przybita się kołkami wierzbowymi i szczotami. Dopiero na ostatku, ziemia wybrana z rowów a od ukle pienia pozostała wyrzuca się na usłanie wierzbowe, a na zrównaną jej warstwę wozu się piasek lub kamień drobno tłuczony, jako posypka. Jeżeli gościńiec, jak zawsze należy, zakłada się w porze roku, sprzyjającej rozkorzenianiu się i rośnieniu gałęzi wierzbowych, i jeżeli przy zakładaniu ma się staranie o tem, aby gałęzie wierzbowe ułożone zostały pomiędzy ziemią taką, która przez zgnięte szczątki

organiczne i wpływy atmosfery stała się zdolną do wegetacyi, naówczas gałęzie wierzbowe wkrótce wypuszczą niezliczone mnóstwo korzeni, a po brzegach latorośle tak dalece, że w przeciągu lat kilku obfite korzenie a po brzegach róższki zielone wybiawszy, zamieniają się w rozkoszne zarośle; miliony zaś róższek i korzeni w samejże grobli spoją się narazie i splatają tak gęsto i mocno, że przy jakiegokolwiek tylko dbałości o gościńiec, największe ciężary i wtedy nawet na nim przewożone bydź mogą, kiedy podczas słońca ustawicznych na innych gościńcach jeździć byłoby trudno.

Według opisanego tu prostego sposobu pozakładał P. Blumenwitz żywe gościńce między niwami folwarku Jegerndorfskiego, w dobrach Xięcia Lichtensteina, tudzież na ujeżdżanej mocno drodze do Opawy. To zakładanie gościńców połączone jest z kosztem, w porównaniu bardzo małym; jeden bowiem sążeń ciągły gościńca kosztował wraz z posypaniem nie więcej nad 5 ZR. 28 $\frac{3}{4}$ kr. W W.; gdy tymczasem, gdyby porządny i stały grunt z kamieniami dać chciano, przy dowozie tychże z odległości, miłą wynoszącej, sążeń gościńca kosztowałby 55 ZR. 45 kr. Utrzymywanie takich gościńców żywych, jest łatwe równie jak tanie, jeżeli tylko założone są należycie i dogłądane, stają się co rok mocniejsze i trwalsze, bo niezliczone korzenie i latorośle wiążąc się wewnątrz coraz mocniej i ściślej, zamieniają się nakoniec wrosnącą i nieprzebitą masę elastyczną. Są zaś najdogodniejsze w tych okolicach, gdzie jest dosyć wierzbiny a niema kamieni.

DO D A T E K

DO N¹⁰ 70.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 1 WRZESNIA 1819 ROKU WE SRODĘ

Z Bruxelli d. 16 Sierpnia.

Król rozkazał pomnożyć liczbę robotników około zakładanych twierdz, ażeby pozbauiouem chleba robotnikom przy u staniu fabryk z braku pokupu dać pożywienie.

Brvg, który ma Jenerała Macerone z jego officerami zawieść do południowey Ameryki, przybył już na Skaldę. Oczekiwane tamże są inne statki, które za brać mają ludzi, którzy stanowią będą nowe pułki, mnostwo karabinów, mundurów i innych potrzeb wojennych. Mówią, iż kupcy Angielscy przekazali tu pieniądze na zakupienie tych rzeczy.

Jak tylko Xże Wellington do Ostendy przybył, wysłał zaraz gońca do Paryża. Mówią ciągle, iż uda się do Karlsbadu, a ztamtąd do Warszawy, dla widzenia się z Cesarzem Rossyyskim. Podczas swiego tu pobytu bywał u Króla na obiadach.

Oba będące na żołdzie naszym pułki Nassauskie, gdy ukończyła się pięć latnia ich kapitulacyia, powracają do swej oyczyzny. N. Król nasz dał im za dobre

sprawowanie się naychwalebnieysze świadectwo. Wiemy zresztą, iż W. Xże Nassauski na żądanie zgromadzenia Stanów postanowił już nie dawać żadnych woysk na żołd obcych Mocarstw.

Z Akwisgranu d. 16 Sierpnia.

J. Królewicowska Mość Królewic Wilhelm (Syn Króla) przybył tu d. 14 b. m. przez Kolonią z Koblentz i wysiadł dogościnni pod złotym Smokiem. Wczoray w niedzielę zlustrował stojący tu osadą bataliion fizylerów zogo pułku i kompaniā Akwisgrańskich landwerów. W południe stawionemi były przed J. Królewicowską Mciā cywilne, wojskowe i duchowne władze, tudzież wielu znakomitych cudzeziemców. Po południu udał się Królewic do Loysberga, gdzie Prezes saccelny Reimann zgromadził kompaniā. W wieczór znajdował się na teatrze, w którym dana była do iego bytności zastósowana sztuka. Dziś rano pojechał do Spa, zkąd przez Malmedy tu poitrze powróci.

Z Koblentz d. 13 Sierpnia.

Wczoray przybył tu Xże Wellington,

w towarzystwie Angielskiego officera i jednego adiutanta, z Kolonii; wczoraj i dziś oglądał warownie tu eysze, poczem odjechał przez Trewier i Luxemburg, dla udania się przez Moguncyą do Karlsbadu.

Z Frankfortu d. 17 Sierpnia.

D. 13 w wieczor była tu tak dalece przywrocona spokoynosc, iż sciagnięto patrole pospolitego ruszenia, i liniowa tylko piechota i jazda patrole odbywały. D. 14 bardziej jeszcze środki ostroznosci zmniejszono; ale powiększono je d. 15 z powodu uroczystosci ludu w Frankfortskiem miejscu Boruheim, gdzie zwykły się głowy zagrzewać. Całe woysko stało pod bronią. Matężniejsi obywatele powy elali d. 11 swoje rodziny do Hanau, Offenbach i innych miejsc. Posłowie zagraniczoi przyięli do swych domów pieniądze, które na rachunek wielu Mocarstw były u bankierów złożone. Lecz sami posłowie nie byli bez obawy, i d. 10 w nocy złożyli dyplomatyczną radę. Rezydent Austriacki, P. Händel podał opóśnocy dnia tego senatowi notę, w której wyraził, iż jeżeliby siła miejska i obywateli nie potrafił spokoyności publiczney utrzymać, aby wezwał pomocy osady Moguncckiej; lecz senat nie przyięł tej propozycyi. Część osady Moguncckey była jednak w gotowosci do drogi.

Pragną teraz bardzo, aby Sejm związku Niemieckiego oznaczył iak iayprędey stosunki żydów w wszystkich krajach związku Niemieckiego.

Z Stambułu d. 26 Lipca.

Wszczęte w nocy z d. 9 na 10 b. między niektórymi putkami janczarów kłotnie, które zamienily się uaznutrz w krwawą walkę, uspokoily się na chwile, lecz następney nocy zwiększą zapalczy-

wością na nowo wvbuchnęły, i dopiero po kilku godzinney walce za staraniami Agi janczarów i innvch naczelników uśmierzone zostały. Kapitan Basza, który przy tych zaburzeniach nie okazał dostyć tęgości, został d. 12 rano z urzędu złożony i do Smirny na wygnanie skazany. Na jego miejsce mianował W. Sultan Kapitanem Baszą dotychczasowego swojego Wielkiego Koniazego Abdullach Basza, a oddalony niedawno Bostangi Baschi otrzymał urząd W. Koniazego. Nowy Kapitan Basza przez swoją czynność i nieubłaganą surowosc przywrocil zupełnie pomiędzy janczarami spokoyność, i do naywinniejszych usilic kazal. Potwierdził prawie wszystkich pod jego poprzednikiem będących admirałów i officerów morskich, i hojnie ich uderował.

Zawsze jeszcze niemamv dokładney wiadomosci o Wan. Twierdza ta, która dopiero przed kilku laty naprawioną została, należy do naymocneyszych twierdz państwa Tureckiego. Naysmęli wodzowie w niedawnych czasach na próżno o iey zdobycie się kusili, i jeżeli pomiędzy mieszkańcami nie nastąpi kłotnia, tedy Porta niepotrafi ią iak tylko przez podstęp lub łagodność opanować.

Wygnany do Mitylene Beisade Kostaki Morusi powrocil na łono swey rodziny.

podług naynowszych doniesień z Dardanelow przybyły do wod Tenedós Angielska fregata i bryg; lecz przeznaczenie ich niewiadome. Pierwszym okrętem dowodzi P. Pellew, syn walecznego Lorda Exmouth.

Hiszpania otrzymała od Porty zapewnienie, iż poddani iey i okręty nie będą na przyszłość podlegać opłacie zwaney

Massdariie. Rząd Niderlandski żąda takich samych względów, ale ich jeszcze dotąd nie otrzymał.

Porta zniewoloną została dotychczasowego Wielkorządcę Kabea, Nahid Emin Baszę, złożyć z urzędu, odebrać mu buńczuki, majątek jego skonfiskować i na wygnanie do Demotika odesłać, ponieważ przekonała się o jego zdrzisterwach, przeciw którem powstał nawet lud 12 Czerwca. Następcą jego mianowany jest Mustafa Aga.

Z równą uroczystością obchodzone tu były d. 23 Lipca święta Beiram iak poiane lata. Zwyczajna zmiana Ministrów i Wielkorządców podczas tych świąt jeszcze nie nastąpiły, i sądzą, iż pierwsi utrzymają się na swoich urządach.

Doniesienia prosto z Tunis tu nadeszły nie najlepszy stan tego kraju wystawiają. Oprócz grassującej tak na lądzie, iako i nad brzegami morowej choroby, dokuczają jeszcze temu krajowi wewnętrzne zaburzenia. Beudinowie południowej Arabii zbuntowali się przeciw Dejowi, i zmusili go do wystąpienia na ich poskromienie znacznej siły wojskowej. Powierzył on tę wyprawę szwagrowi swojemu i Ministrowi Soliman Kial, którym pomimo miotania morowej choroby, udało się uiało zwyciężyć buntowników i przymusić do posłuszeństwa. Musieli oni na wybagrodzenie kosztów wojennych zapłacić znaczną kontrybucyją w gotowiznie, koniach, wielbłądach i bydłe.

Morowa choroba w stolicy tutajszej w ciągu miesiąca Lipca znacznie się zwiększyła; żadne przedmieście aż do kanału czarnego morza nie jest od niej wolne. Nawet na wielu okrętach Grec-

kich, Raguzzańskich i pod banderą Rosyyską pływających pokazały się iey ślady, co dało powód do nayskrzćeniejszego ich wyczyszczenia i odbycia kwarantanny. Osmanie, którzy iak wiadomo żadnych przeciw tey chorobie nie przedsiębrali środków, zaczęli się zwolna do nich nakłaniać.

*Dnia 30 i 31 Sierpnia 1810.
Cena zboż sdnego gatunku na Targu w
Kraowie sprzedawanych.*

Korzec	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	19 —	18 —	16 —	14 —
— Żyta	11 —	10 15	10 —	9 —
— Jęczmienia	8 —	7 15	7 —	6 —
— Owsa	5 15	5 6	4 15	—
— Jagiel	36 —	34 —	30 —	27 —
— Grochu	9 15	9 —	8 —	7 15
— Rzepak	21 —	20 —	19 —	18 —

*Cena Zboża
W Warszawie d. 21 Sierpnia.*

Korzec Pszenicy od Złp 19 do 30.
— — Żyta — — 14 — 17
— — Jęczmienia — — 13 — 18.
— — Owsa — — 8 — 10.
— — Grochu — — 12 — 14.

*Cena Zboża
W Gdańsku d. 20 Sierpnia.*

Łaszt 28 Korcy wynoszący.

Pszenicy od Złp. 740 do 960.
Żyta — — 520 — 540.
Jęczmienia — — 340 — 400.
Owsa — — 340 — 360.
Grochu — — 560 — 600.

*Bieg Pieniędzy
W Kraowie d. 30 Sierpnia.*

Czer. Zł. Holl: monetą Courant Złp. 19 gr. 6	— — 19 — —
— ditto Cesarski	— — 19 — —
Fryd. Pruskie	33 — 15
Luidor	36 — —
20to frankowy	32 — —
Szeiny Wiedeńskie za 100 — .	230 — —
Złoty ryński Szeinami	— — 21.

DONIESIENIA

Wydział Dochodów Publicznych i Dóbr Narodowych w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu Upoważniony Uchwałą Senatu Rządzącego z dnia 17 b. m. N. 2,603 do powszechney podaie wiadomości, iż w dniu 6 i następnym M. Września r. b. od godziny 10 z rana zaczawszy, odbywać się będzie publiczna Licytacja sprzedarzy na dziedzictwo Domów Rządowych. Cena pierwszego wywołania po zniżeniu pretium fisci o jedną czwartą część ustanowiona jest:

Domu pod N. 124 przy Ulicy Kanowney w kwocie	złp. 4,114 gr. 9.
ditto 594 przy Ulicy Szpitalney	— 4,780 — 15.
ditto 154 na Zamku Krakowskim	— 2,009 — 7.
ditto 155 tamże ditto	— 3,203 — 7.

Ostatnie dwa domy mogą być rozzebranemi, i na inny widok Nabywcy obroconemi, z warunkiem, jeżeli Nabywca w sześć dni po zatwierdzeniu Aktu Licytacji wynikłą kwotę zapłaci. Licytujący złoży dziesiątą część szacunku na vadum. Co do dwóch pierwszych Domów, potowa z Licytacji wynikłej summy, po zatwierdzeniu Aktu Licytacji, zapłaconą, druga zaś dopiero po upływie sześciu lat, za rocznem wypowiedzeniem, Rządowi zapłaconą być będzie winna. O dalszych warunkach konkurentom w Wydziale Dochodów Publicznych każdego czasu wiadomość udzieloną być może. — W Krakowie dnia 21 Sierpnia 1819.

X. Bystrznowski S. P.
Marcisiewicz

Wydział Policji w Senacie Rządzącym Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i jego Okręgu. Według doniesienia Trybunału i Instancyi W. M. Krakowa z dnia 25 b. m. Nro. 2578 uczynionego w dniu 30 Lipca r. b. Walenty Berger za zbodnią Kradzieży Wyrokiem Sądowym na lat 10 do ciężkiego Więzienia skazany, rozbiwszy kaydany z roboty publiczney z Kleparza zbiegł; pr eto Wydział Policji w Senacie zaleca Urzędowi Policji Pośredney, tudzież w óym Gminnym i Jeh Zastępcom, aby pomienionego Zbiega według załącznego tu opisu ściśle śledzili, i za wyśledzeniem onego, w prost do Aresztów Kryminalnych pod strażą ściśle odstawili. — W Krakowie dnia 28 Sierpnia 1819 r.

Wozniakowski, Senat. P.
Konwicki Sekr: Wvdź:

Opis. Walenty Berger lat 30 mający Katolik, z professyi Mularz, rodem z Krakowa, Wzrostu niskiego, twarzy bladej szerokiej, oczów siwych, Nosa średniego, Włosów blond, z tuszy Ciąta Krępy, miał na sobie kurtkę i spodnie płócienne Aresztanckie.

Zgodność zaświadcza: Konwicki, Sek.

Damium jedno leżące od Krakowa milę jedną na trakcie Lubelskim, składające się z pięciu Wsi, jest w chęci wypuszczenia propinacvja w tychże swych Dobrach od nadchoźącego S. Michała. Ktoby takową więc zadzierżawić sobie życzył, ma się udać do W. Antoniego Wentzel, Kupca w Handlu pod Krzystoforami, gdzie o warunkach tegoż Wydzierżawienia wiadomość powziąć może.

Zawiadomiam Publiczność, iż na Kaźmierzu Chrześcianańskim przy Krakowie na składowach pod N. 32 i 124, iako też przy Królewskim Ogrodzie, znajduje się do sprzedania za mierzną Cenę okrajki Dębowe służyc mogące na dyle do Stalen, futryny do drzwi lub okieo, na wschody i inne w Budowlach po rzeby, oraz Belki sosnowe do różnych budowli zdadne. Ktoby sobie życzył nabycia onych raczy się zgłosić do podpisanego pod N. 83 na Kaźmierzu mieszkającego.

Eyryk Hergberg i Kom.